

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
12 У 8575/18
19.8.2019. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Павела Јонаша, председника већа, мр Зорана Рељића и Ксеније Ивановић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

_____ поднетој ради поништаја решења туженог органа Административне комисије Владе Републике Србије, 14 број: 031-1968/2018 од 29.3.2018. године, у предмету интелектуалне својине, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.8.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2017/29968-Ж-2015/1933 од 28.11.2017. године, којим је, у тачки 1. диспозитива, одбијена пријава за признавање жига број Ж-2015-1933 од 27.11.2015. године, чији је подносилац овде тужилац, за робе у класи 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга, док се у тачки 2. диспозитива наставља поступак по наведеној пријави у односу на робе у класи 27 Међународне класификације роба и услуга.

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.5.2018. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Непотпуно и нетачно утврђено чињенично стање се, према наводима тужбе, огледа у погрешном утврђењу туженог органа да је пријављени жиг тужиоца сличан супротствљеном жигу IR 584500, односно да су битно слични и односе се на битно сличну робу и услуге. Тужилац наглашава да се његов жиг и жиг IR 584500 не односе на битно случајну робу и услуге, с обзиром на то да је жиг тужиоца у класи 20 Ничанске класификације пријављен за робу наведену у реферату тужбе (ормари, креденци...огледала...), док је супротстављени жиг пријављен за робе: намештај за купатила, огледала, огледала са ормарићима, вентили..., на основу чега тужилац закључује да су наводи првостепеног и туженог органа да се ради о битно сличним робама паушални јер се у конкретном случају од 93 пријављене врсте роба и услуга поклапа само једна. Наведена аналогија се односи и на робу из класе 11 Ничанске класификације, у односу на коју је жиг тужиоца пријављен за три врсте роба идентичне онима за које је пријављен супротстављени жиг. Свеукупно посматрано, жиг IR 584500 је регистрован за робу која се односи на инсталације, термостате, санитарију и слично, док се пријављени знак односи на робу за декорацију и опремање простора, те никако нема места констатацији да се ради о битно сличним робама и услугама. Тужилац налази да не постоји ни битна сличност пријављеног знака и жига IR 584500, напомињући да истоветност вербалног знака није препрека за регистрацију жига, будући да се разликовање врши на основу графичког елемента који својим јасним графичким решењем, визуелним односом постављених графичких елемената, њиховим обликом, ликовношћу и односом боја, предметни жиг одваја од других. Полазећи од одредбе члана 27. став 6. Закона о жиговима, тужилац сматра да је тужени требало да усвоји захтев тужиоца и да пријављеном знаку делимично призна право на жиг и класама 11 и 20 Ничанске класификације за робу која испуњава услове, а то је велик број роба, с обзиром на то да када се свеукупно сагледају пријаве за оба знака недвосмислено је јасно да не може доћи до забуне у релевантном делу јавности. С тим у вези, указано је на неједнако поступање првостепеног органа у закључку тог органа Ж-2007-1972/2, на које је указао у свом одговору на први од два резултата испитивања које је спровео првостепени орган у управном поступку, уз напомену да изнета примедба није прихваћена од стране органа са образложењем да није од значаја "с обзиром на време које је прошло и промене на тржишту које су се у међувремену дешавале, а самим тим се мењала и пракса. Предложено је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, те да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног поступка и управног спора, и то на и име састава жалбе у износу од 12.000,00 динара и на име састава тужбе у износу од 15.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу, предлажући да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 27.11.2015. године, поднео првостепеном органу – Заводу за интелектуалну својину из Београда, захтев за признање жига заведен под бројем Ж – 2015/1933, за знак "Концерт", за производе и услуге из класа 11, 20 и 27 Међународне класификације роба и услуга. Првостепени орган је, по извршеном испитивању услова за признање жига по наведеној пријави утврдио да пријављени знак делимично испуњава услове за заштиту жигом, на основу чега је решено као у диспозитиву ожалбеног решења, тако што је одбијена пријава за признавање предметног жига за робе у класи 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга, док је поступак настављен у односу на робе у класи 27 Међународне класификације роба и услуга.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 10) Закона о жиговима ("Службени гласник РС", бр. 104/09 и 10/13), прописано је да се жигом не може заштитити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Полазећи од цитиране законске одредбе, првостепени орган је резултатом испитивања број 2015/1933 од 19.9.2016. године обавестио тужиоца да пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом и то за робе из класа 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга. Ово стога што је првостепени орган подносиоцу захтева, овде тужиоцу, супротставио жиг рег. бр. IR 584500 у речи CONCEPT са графизмом, на име носиоца [REDACTED] са правом првенства од 12.11.1991. године, који је пријављен за робе у класама 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга. Првостепени орган је, наиме, утврдио да се ради о битно сличним робама и сличним знацима који се састоје од битно сличног вербалног елемента "Концерт" односно "Concept" па је резултатом испитивања од 30.3.2017. године обавестио тужиоца да пријављени знак не испуњава услове према цитираној одредби члана 5. став 1. тачка 10) Закона о жиговима јер по свом укупном изгледу није подобан за разликовање робе у промету, односно да знак "Concept" неће бити од стране потрошача доживљен као знак разликовања роба у промету у односу на исту или сличну робу других лица.

Тужилац је у одговору на резултат испитивања првостепеног органа, изнео наводе који су поновљени и у жалби поводом које је донето оспорено решење и у тужби којом је покренут овај управни спор, а према којима не постоји сличност дистиктивних елемената и да вербални елемент супротстављеног жига "Концерт" нема дистинктивно дејство, с обзиром да код сложених жигова само графизам има дистинктивно дејство, уз навођење примера који се односи на донети закључак првостепеног органа Ж-1972/2007. Првостепени орган је у даљем поступку закључио да се пријављени знак у речи "Концерт" састоји од једноставног вербалног елемента, без стилизације и фигуративног приказа речи "Концерт" и пријављен је за робе у класама 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга, да је супротстављени међународни жиг IR 584500 у речи "Concept" такође пријављен за те класе роба, при чему се ради о битно сличним робама.

Полазећи од наведеног, првостепени орган закључује да регистровани међународни жиг "Concept" садржи доминантни део предлагачевог жига који се огледа у вербализму Concept – Concept, док незнатана разлика између почетног слова не доприноси разлици између знакова, те да се стога ради о битно сличним знацима код којих је доминантан вербални елемент "Concept" односно "Concept", који су визуелно, аудитивно и семантички битно слични и који би као такви могли довести до забуне у релевантном делу јавности, која се огледа у довођењу у везу пријављеног знака тужиоца са раније заштићеним знаком. Следом изнетог, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву овде ожалбеног решења којим је одбијена пријава за признавање предметног жига за робе у класи 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга.

Испитујући законитост наведеног решења првостепеног органа, тужени орган је, по оцени Управног суда, правилно закључио да је исто засновано на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању на које је правилно примењено материјално право, на основу чега је оцењено да пријављени знак тужиоца, у односу на робе у класи 11 и 20 Међународне класификације роба и услуга, не испуњава услове да буде регистрован као жиг за наведене врсте роба, будући да у односу на ту врсту роба већ постоји раније регистрован жиг. Ово стога што би регистрањем наведеног знака тужиоца, и по налажењу Суда, постојала могућност довођења у забуну релевантног дела јавности у односу на робе обухваћене назначеним класама.

По налажењу Суда, на другачије одлучивање у овој ствари нису од утицаја наводи тужбе којима се правилност закључивања туженог органа спори истицањем да се предложени знак не односи на све робе обухваћене класама 11 и 20 Класификације, као и да вербални аспект не може бити основа за утврђивање његове сличности са већ регистрованим жигом. Ово стога што се тим наводима, по налажењу Суда, не доводи у питање правилност закључивања како у погледу врсте роба на које се пријављени знак односи, и то како у односу на тачно одређене робе, тако и на сродне робе обухваћене наведеним класама, а поготову у погледу извесне могућности забуне потрошача услед идентитета вербализма који постоји између раније регистрованог и пријављеног знака.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да се њима не доводи у питање правилност и законитост решења туженог органа као правилног и на закону заснованог из разлога који су у њему дати, а које као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд, налазећи притом да се законитост оспореног решења не доводи у питање ни наводима тужбе.

Управни суд је, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решавао без одржавања усмене расправе јер је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Како је тужба одбијена, суд је нашао да је неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, па је на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.8.2019. године, 12 У 8575/18

Записничар
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа-судија
Павел Јонаш, с.р.

За тачност отправка
Управитеља канцеларије
Дејан Бурић

AM

